

# РЕШЕНИЕ

№ 24589

гр. София, 22.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35**  
**състав,** в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Петър Савчев**

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **7018** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „МАТЕМА КОНСУЛТ 2024“ ООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място] 1151, обл. С., [улица] срещу Решение № ПО-62/26.06.2024 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № С240022-023-0001793/14.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се оспорва като незаконосъобразен административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Посочените пороци не били взети предвид с решението на директора на ТД на НАП - С.. Претендира деловодни разноски.

Ответникът директора на ТД на НАП - С. оспорва жалбата изцяло по съображения по обжалваното решение. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Сезираният с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с всички норми, които поставят изискванията за неговата валидност, като тази проверка не се ограничи до специалните изисквания на материалния закон за законността му и за възможността актът да бъде отменен при представено обезпечение, които са посочени в чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Процесната предварителната обезпечителна мярка е наложена в рамките на започнала ревизия срещу жалбоподателя, в сроковете по чл. 114 от ДОПК. Постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки е издадено от местно-компетентен публичен изпълнител по смисъла на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, като е спазена формата по чл. 196 от ДОПК. Предвид това, постановлението е валиден административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител по реда на чл. 195 от ДОПК и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Изпълнена е процедурата по чл. 197, ал. 1 от ДОПК за обжалване на постановлението по административен ред, като е постановено Решение № ПО-62/26.06.2024 г. на директора на ТД на НАП – С. – местно компетентен орган, което се обжалва в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретни случаи обезпечителните мерки са предварителни по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда при съответно тълкуване на хипотезите по чл. 197, ал. 3 от ДОПК. В този смисъл съдът отменя предварителната обезпечителна мярка винаги ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, за което по делото няма данни. Доколкото обезпечителните мерки са предварителни, за тях е неотнормирано изследването на въпроса за съществуване на изпълнително основание. Те се налагат и без да е налице такова по смисъла на чл. 165 от ДОПК. В случая е неотнормирана и разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Така, по делото следва да се провери дали са спазени разпоредбите на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и на разпоредбата на ал. 3 от същата норма, предвид систематическото ѝ място.

В конкретния случай страните не спорят и се установява от административната преписка, че през 2024 г. дружеството „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД се преобразува по реда на чл. 265г и сл. от ТЗ, като се разделя на две дружества – жалбоподателя „МАТЕМА КОНСУЛТ 2024“ ООД и „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД при равни квоти на правопримство. Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024001971-020-001/19.04.2024 г. е образувано ревизионно производство на жалбоподателя за установяване на придобити в правопримството по ТЗ задължения по ЗДДС и ЗКПО на праводателя му „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД, както следва: за

ДДС за периодите октомври 2020 г. – юни 2021 г. и октомври 2021 г. – март 2022 г. ; за корпоративен данък по ЗКПО за периода януари 2020 г. – декември 2022 г. В хода на ревизията, преди издаване на РА, ръководителят на ревизията е отправил до публичния изпълнител Искане № Р-22221034001971-020-001/11.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Искането е мотивирано със съображения, че дружеството „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД се преобразува по реда на чл. 265г и сл. от ТЗ, като се разделя на две дружества – жалбоподателя „МАТЕМА КОНСУЛТ 2024“ ООД и „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД при равни квоти на правоприемство. Установено е от органите по приходите, че праводателят на жалбоподателя е ползвал право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС по облагаеми доставки от дружеството „ЕКС 22“ ЕООД, които обаче, приемат данъчните органи, не са реални. В искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки се излагат мотиви, защо се приема, че доставките са фиктивни. Установяван се, че ползваният данъчен кредит по ЗДДС от праводателя на жалбоподателя за периодите на ревизията, е в размер на 317 253,40 лв. По-нататък, данъчните органи приемат, че след като доставките са фиктивни, то със сумите по съответните фактури следва да се увеличи данъчната основа по ЗКПО за процесните периоди. Данъчните органи изчисляват тази основа общо за процесните периоди на 1 586 269,87 лв. , отнасят я към ставка от 10 % и определят дължим данък по ЗКПО 158 626,98 лв. Към последното задължение на праводателя на жалбоподателя данъчните органи прибавят и незаконно приспаднатия ДДС от 317 253,40 лв. , като се получава обща сума от 475 880,38 лв. Данъчните органи вземат предвид, че правоприемството е при квота  $\frac{1}{2}$  за жалбоподателя, като определят задължението му в размер на 237 940,19 лв. , към което прибавят лихви за забава в размер на 80 761,72 лв. по правилата на Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Така се получава общо задължение в размер на 318 701,91 лв. За обезпечаване на това вземане е отправено процесното искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Искането е уважено, като с Постановление изх. № С240022-023-0001793/14.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С., е наложена предварителна обезпечителна мярка заповед за налагане на налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сумата от 318 701,91 лв. – толкова, колкото установяват данъчните органи в хода на ревизията.

Както вече се посочи, следва да се прецени дали са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК /разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК е неприложима в случая/, а именно, дали на първо място искането е мотивирано и дали без обезпечителните мерки ще се затрудни събирането на публичните задължения. Предвид систематичното място на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, която предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност , то и тази хипотеза следва да бъде преценена. Това е така, доколкото в производството по чл. 121, ал.1 от ДОПК, публичният изпълнител следва да прецени и условията на ал. 3. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че

искането за налагане на предварителните обезпечителни мерки е немотивирано. На първо място следва да се посочи, че с оглед защитата на публичния интерес, в производството по чл. 121 от ДОПК, законът допуска по мотивирано искане на органа по приходите, публичният изпълнител да наложи обезпечителни марки за събиране на публични вземания, и когато последните не са установени с акт по ДОПК. Ето защо, сроковете за налагането и продължителността им са строго лимитирани, като изискването е, освен другите правила за налагане на обезпечения по ДОПК, то те да бъдат наложени след мотивирано искане. В конкретния случай органът по приходите, извършващ ревизията, излага логични и подкрепени с факти мотиви, защо приема, че за праводателя на жалбоподателя възникват задължения за ДДС и данък по ЗКПО. Не е вярно възражението, че не е взета предвид квотата на правоприемството –  $\frac{1}{2}$  за жалбоподателя, доколкото както се посочи по-горе, общият данък е разделен на две. Така, в изпълнение на чл. 195, ал. 7 ДОПК, чл. 198, ал. 2 от ДОПК и чл. 6 от АПК, запорът е до размера на сумата, която е вменена в задължение на жалбоподателя. За изчерпателност следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 265п, ал. 3 от ТЗ, за задълженията, възникнали до преобразуването чрез разделяне, се носи солидарна отговорност от новообразуваните дружества, така че в конкретния случай, въпросът за обезпечение до  $\frac{1}{2}$  от общото задължение, дори не следва да се поставя. На следващо място, разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК поставя изискване за доказване на обезпечителната нужда, по-конкретно, че без обезпечителните марки ще се затрудни събирането на публичните задължения. От една страна, дължимостта на публични задължения обуславя обезпечителната нужда, но от друга страна следва да се направи и проверка за имущественото състояние на длъжника. Както в искането за налагане на предварителни обезпечителни марки, така и още по-подробно в постановлението за налагането им, е направено изследване на имуществото на жалбоподателя, като е преценено правилно, че то е недостатъчно да обезпечи плащането на публичното задължение в приетия размер. Неоснователно е възражението, че фактите въз основа на които данъчните органи приемат съществуването на процесното задължение за данъци – а именно, фиктивни доставки на праводателя на жалбоподателя от „ЕКС 22“ ЕООД, са отречени с влязло в сила съдебно решение. По делото са приложени решение № 6168/20.10.2023 г. по адм.д. № 3784/2023 г- на АССГ, Трето отделение, 66-ти с-в и касационното Решение № 4299/09.04.2024 г. по адм.д. № 12139/2023 г. на ВАС, 8-мо отделение, които изследват доставки от „ЕКС 22“ ЕООД на праводателя на жалбоподателя, но за данъчните периоди юли и септември 2021 г. , които не са процесни периоди.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, спазването на която също следва да се провери в настоящото производство, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Запорът на банкови сметки е най-адекватната мярка за обезпечаване на публични парични вземания, поради което, и при липсата на друго по-подходящо имущество, не може да се приеме, че тя пречатства търговската дейност на лицето в по-голяма степен от предвидената в чл.121, ал. 3 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от

09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответната администрация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 3 500 лв.

Прилагайки чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, съдът взема предвид константната практика на ВАС, основана на Решение от 23 ноември 2017 г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 на СЕС относно приложението на чл. 101 § 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, пар. 3 ДЕС и с Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977, че възнаграждението за юрисконсулт може да бъде намалено под минимумите на чл. 36 от ЗАдв във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. , когато определеният размер на възнаграждението е прекомерен съобразно фактическата и правна сложност на делото. Действително, настоящото дело е с определена немалка фактическа и правна сложност, но минималното адвокатско възнаграждение възлиза на 17 398,07 лв. Това е прекомерен размер за основа за изчисляване на юрисконсултското възнаграждение, което съдът намалява до 3 500 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

**Р Е Ш И :**

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „МАТЕМА КОНСУЛТ 2024“ ООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място] 1151, обл. С., [улица] срещу Решение № ПО-62/26.06.2024 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № С240022-023-0001793/14.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА жалбоподателя „МАТЕМА КОНСУЛТ 2024“ ООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място] 1151, обл. С., [улица] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, сумата от 3 500 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.